

Refleksjonsbrev fra Regnbuen for februar

Vi vil starte månedens refleksjonsbrev med å takke dere foreldre for tilbakemeldinger dere har kommet med rundt vårt arbeid. Vi har «**relasjoner og magiske møteplasser**» som vårt prosjekt nå på våren, og den opplevelsen dere har av barnehagen og den informasjonen dere får av deres barn er verdifull for oss for å skape de beste rammene for deres barn! Dere har etterspurt hvordan vi jobber med vennskap på Regnbuen og vi ønsker i dette brevet å gi dere et innblikk i hvordan det har vært synlig i vårt prosjektarbeid gjennom februar.

Vi har innarbeidet en organisering som skaper trygghet for både barn og ansatte hos oss. Rekkefølgen på det som skal skje er ganske lik fra dag til dag, noe vi ser at har hjulpet oss til bedre overganger med færre konflikter. Barna etterspør i større grad å ha samlingsstund og mange viser glede over å se på dagstavlen hvilken gruppe og hvilken aktivitet de skal være på etter samlingsstund. Vi har gjennom februar fortsatt vår leting etter hvor vi kan finne de magiske møteplassene for barn og ansatte i smågrupper på formiddagen. Nesli har fortsatt matlaging/baking, som fortsatt engasjerer barna veldig. De siste ukene har vi hatt med oss det vi har laget ut på turdag, noe som har gjort prosessen enda mer spennende. I tillegg til matlaging har vi begynt forberedelser til karnevalet som skjer nå i mars. Det har både vært aktivitet rundt å lage pynt på atelieret oppe, og planlegging og produksjon av kostymer på atelieret til Regnbuen. I det neste avsnittet får dere lese våre refleksjoner rundt denne prosessen med kostymer. Takk for alt vi har fått inn av materialer fra dere!

Prosessten startet med at en og en gruppe satt seg sammen og snakket litt om karneval; hva det er, hvilke assosiasjoner og erfaringer barna har, og tanker om hva de kunne tenke seg å være på

karnevalet som kommer. Barna fikk se eksempler på noen hjemmelagede kostymer, hvis de ikke hadde noen umiddelbar tanke om hva de ville være. Noen hadde mange tanker med en gang, mens for noen ble det kanskje litt abstrakt og de støttet seg til bildene. Mange ble også inspirert av hverandre og ønsket å lage det samme som det de andre valgte. Barna ble bedt om å lage en arbeidstegning over hvordan deres kostyme skulle se ut. Det ga barna en mulighet til å støtte seg til et annet språk enn det verbale. Noen synes det var vanskelig å få ned noe, og ble oppfordret til å be andre barn om hjelp. Her har vi opplevd barna som ressurser for hverandre! Da de kom inn på atelieret møtte barna flere kasser med ulike materialer (pappesker, stoff, garn, maling, eggekartonger, strømpebukser, strikk...) og vi har sammen hjulpet hverandre til å finne ut av hvilke materialer vi skal bruke. Her har det vært utfordrende for den ansatte å finne balansen mellom å åpne for innspill fra barna og å styre barna i retning av at det til slutt skal bli et kostyme som de kan ha på seg. Noen har hele veien tenkt mot et sluttresultat, mens mange av barna har valgt materialer ut ifra hva som er gøy å gjøre akkurat nå (for eksempel å klippe i papp eller å male). *«Barn har rett til å være en del av et demokratisk felleskap der de får erfare at deres meninger, tanker og ideer er betydningsfulle. Barns rett til delaktighet og medvirkning fordrer en voksen som støtter og legger til rette for intelligente situasjoner som inspirerer og utfordrer»*, står det i vår pedagogiske plattform. Vi har derfor tenkt at veien er målet, og at prosessen med å lage kostymene er viktigere enn hva resultatet blir. Men den ansatte har hele veien utfordret barna på hvordan de ønsker å gå videre i prosessen frem mot karnevalet. Selv om barna har konsentrert seg om å lage hvert sitt kostyme har vi oppfordret til samarbeid og å være til inspirasjon for hverandre gjennom hele prosessen. Barna har diskutert fargevalg, de har hjulpet hverandre med å ta på malefrakker, klippe eller male ferdig og vi har samarbeidet om å rydde etter oss. Vi, ansatte, har vært bevisst rundt å bruke ord som «å hjelpe en venn» eller «å samarbeide» rundt de tingene vi gjør for å bevisstgjøre barna.

Som dere, foreldre, har tatt opp med oss er det en stor barnegruppe med mange sterke meninger og følelser på Regnbuen. Dette er ofte en kilde til konflikt blant barna, som kanskje ikke alltid finner de beste verktøyene for å løse situasjonen på en konstruktiv måte. Vi har i større grad brukt litteratur i møte med barna i februar, for å blant annet snakke om følelser og å komme frem til gode strategier man kan ta i bruk når man er sint, lei seg eller uenig med noen. Vi har blant annet lest og snakket mye rundt flere av bøkene i serien om «Lillesøster» av Kari Grossmann. Bruk gjerne litteratur og stopp opp for å snakke om følelser med barna deres hjemme også. Har dere noen bøker som fører til gode samtaler med barna deres hjemme, vil vi gjerne ha tips!

Veien videre i mars: **Hvordan være en god venn?** Vi vil evaluere smågruppene vi har brukt i år og se om vi skal gjøre noen endringer i forhold til relasjoner som har oppstått eller som vi tenker at vi trenger å jobbe videre med. Vi vil legge til rette for mer refleksjon med barna rundt hvordan vi kan ta vare på hverandre og omgivelsene våre, både i spontane situasjoner og i planlagte samlinger og prosjektøker.